

Att veta och att tro

Denna anspråkslösa reflektion utgår med nödvändighet från den religiösa grundbulten att Gud existerar och har skapat allt. Detta rent retoriskt och reflektionen är lika giltig ur ett ateistiskt perspektiv. Gud har alltså skapat alla människor inklusive de homosexuella. Enligt en allmän frikyrkohållning – och även inom islam – är homosexualitet något som Gud avskyr. Homosexuella kan utan vidare fördömas, vilket rättfärdigas genom att hävda att det är en självvald synd som skulle kunna väljas bort om bara viljan fanns. Motargumentet innebär att Gud har skapat de homosexuella – likaväl som alla andra. Det religiöst betingade fördömandet är därmed ogiltigt eftersom homosexuella är disponerade för sin läggning och inte kan påverka den.

Att kategoriskt fördöma en grupp av människor är starkt. Det fordrar goda skäl och en överväldigande övertygelse om att de bakomliggande motiven är välgrundade, att man verkligen *vet* att man har rätt i sin sak. Frikyrkans homofober *vet* alltså att homosexuella själva har valt sin läggning. Det är detta val de fördömer.

Ett vanligt uttryck förr var: *"Du ska veta – tro, det får du göra i kyrkan"*. Vetenskapen – som borde vara den som *vet* har numera en betydligt mer ödmjuk hållning som säger: *"Vi vetenskapsmän, vi tror saker på goda grunder. När grunderna ändras, då ändras också vår tro"*. Uttrycket har alltså polariserats om till något som borde formuleras: *"Erkänn att du tror, men inte vet – vet, det gör bara fundamentalisterna"*.

När frikyrko-/islamisthomofoberna *vet* att homosexualitet är självvalt är detta alltså inget vetenskapligt vetande, utan något man bestämt sig för att man vet. Grunderna för detta *vetande* kan vara uppenbarelse via drömsyner, samtal med Gud, eller något annat som absolut ingen kan kontrollera. Det enda "beviset" för den bakomliggande "sanningen" är homofobens allmänna trovärdighet som utkorad att förmedla gudomliga sanningar, vilken enbart emanerar från honom själv. Denna typ av *vetande* är knappast baserad på ödmjukhet, varken inför Gud eller medmänskorna – särskilt inte de homosexuella.

Rent allmänt kan man konstatera att det är just sådant *vetande* som ligger bakom och rättfärdigar mycket av världens galenskaper. Exempel är *vetenskapen* om vissa rasers undermålighet, *vetenskapen* om att Allah blir glad om man kraschar ett flygplan i en skyskrapa eller *vetenskapen* att homosexualitet är självvald. De som *vet* är världens galningar. Frikyrkohomofobers *vetande* är galenskap av precis samma slag.

Kyrkan har traditionellt hållit sig till begreppet *tro*. Att *tro* innebär att hålla sig öppen för andra sanningar är de man *tror* på, att vara beredd till omprövning. Detta är viktigt för en kyrka som värdesätter ödmjukhet och som bekänner sig till en ödmjuk och förlåtande Gud. Den kyrka som *vet* står för något annat.